

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 107. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004319452208/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

just hende selv. Igaar saa jeg paa Gaden en Dame i et rødt Shavl med hvide Palmer, ligesom Thereses, og skjøndt jeg jo nok saa, at det hverken var hende eller hendes Shavl, saa kunde jeg dog ikke lade være at løbe efter den Dame for rigtig at see hende. Jeg fik ordenlig Hjerteranken, og jeg vilde have givet Alt, hvad jeg eiede, for at hun skulde have sagt et venligt Ord til mig; men hun saa ganske koldt og vredt paa mig. – Alting seer i det Hele uvenligt ud herinde, skjøndt her er varmt nok; og de grønne Træer staae paa Volden, som om de vilde gjøre nar af dem, der skulde blive herinde. Man skulde slet ikke have Træer i Kjøbenhavn, de have jo ikke noget her at gjøre; det er, som om man i en Landsby vilde have Boutikker med Strudsfer og Parasoller.

Jeg har talt til Christian om, at han ogsaa maatte til at begynde for Alvor, thi han kan ikke saa Meget som jeg; men han svarede, at han havde saa daarlig Tid der var saa meget Andet, han skulde tænke paa.

III.

Den 4. November.

Jeg er da nu altsaa Student; og Alt er gaaet skjønt. For Christian kneb det; men han begyndte egenlig ogsaa først at bestille noget efter skriftlig Examen. – Jeg har ogsaa været hjemme; men Gjensynet af Poulsminde svarede just ikke til de Forventninger, jeg gjorde mig derom, da jeg ifjor reiste til Kjøbenhavn. Jeg havde ikke den Morskab af at gaae ned i Staldene og ud paa Markerne, som jeg havde tænkt mig. Det var ogsaa kjædeligt, at Thomas var borte, og at Christian havde saadan en Hast med at komme til Byen, saa at jeg var ene næsten hele Tiden. Jeg begyndte at tænke paa Therese; men det var heller ikke ret som for fire Maaneders siden; thi nu i Meilemtiden er hun jo bleven gift, og saa veed jeg dog, at det ikke kan nytte noget.

Ellers vare baade Mennesker og Dyr meget flinke og venlige. Onkel var saa fornøiet, som jeg sjelden har seet ham; Jakob kaldte mig ved Efternavn, for at gjøre Stads af mig, og Gartneren drak sig fuld, som han Dagen efter forsikrede, til Ære for min Hjemkomst som